

A HERA munkája a járvány idején egy kötetbe sűrítve

(HERA ÉVKÖNYVEK IX. Tanuló társadalom. Oktatókutatás járvány idején. Szerk. Kattein-Pornói Rita – Mrázik Julianna – Pogátsnik Monika (2022). Budapest – Debrecen, Magyar Nevelés- és Oktatókutatók Egyesülete, Debreceni Egyetemi Kiadó)

Jelenleg a Magyar Nevelés- és Oktatókutatók Egyesülete (HERA) tizenhárom tagszervezetében

és tizenkilenc szakosztályában több mint ötszáz tag tevékenykedik. Ennek az impozáns taglétszámnak köszönhetően a neveléstudomány tudományág szinte teljes problematikájával foglalkozik az egyesület. Így nem véletlen, hogy 802 oldalas évkönyvben 76 tanulmány közlésével volt lehetséges reprezentálni ezt a sokszínűséget. A tanulmányokat négy fejezetbe sorolták a szerzők: I. Tanulás-tanítás járvány idején, II. Közösség és innováció, III. Perspektívák az oktatatókutatásra, IV. English language studies.

A kötet fő vonulatát a kötet előszava így fogalmazza meg: „Jelen kötet központi témája az oktatatókutatás helyzete és produktumai a járvány idején. Mi jellemezte ezt az időszakot? Elsősorban a bezártság, kevesebb gondolatébresztő találkozás, amelyek ötleteket és új innovációt eredményeznének. Több időnk maradt kutatásra, de kevesebb idő az új gondolatok megformálására. A járványhelyzet tanulsága az is, hogy mennyi mindent kell még megtanulnunk, és mit is jelent az élethosszig tartó tanulás, ami ebben az időszakban napi gyakorlattá vált. Ugyanakkor más perspektívák kerültek előtérbe, kitágult a világ, távoli kollégák közelebb kerültek, könnyebb volt részt venni és eszmét cserélni nemzetközi konferenciákon online módon.” Jelen kötet tanulsága szerint a járványi bezártság nem ártott a kutatások színvonalának és az online kommunikáció adta lehetőségek az

új szakmai kapcsolatoknak és diskurzusoknak is megfelelő csatornája volt.

Ha folyóiratunk profilja szempontjából vizsgáljuk a kötetet megállapíthatjuk, hogy a digitális pedagógiával, a digitális lét és a pedagógiakezelésével foglalkozó kutatások száma nem emelkedett, pedig azt gondolnánk a kényszerű online oktatás bevezetése kapcsán. A kötetben a következő tanulmányok foglalkoznak a témával, szerzői abc rendben: *Bencéné Fekete Andrea*: Módszertani paradigmaváltás az online órákon, *Karl Éva – Cserkó József – Molnár György*: A digitális kor kihívásai és lehetőségei a digitális tanulás során – Fókuszban az élménypedagógiai módszerek, *Kraker Anna*: Környezeti nevelési oktatáscsomagok alkalmazási lehetőségei online térben, *Szabó József – Buda András*: A távolléti oktatás tapasztalatai a Debreceni Egyetemen az oktatók körében végzett kutatások alapján, *Vélics Gabriella*: „Magunk miatt” – A digitális közösségépítés szakmai és személyes kompetenciafejlesztő hatása, és még néhány. Távoktatással foglalkozó tanulmányt nem találunk a kötetben. Mindez nem kisebbíti a megjelent írások fontosságát, hisz annak feltárása, hogy az online oktatásban milyen változások álltak be – ha egyáltalán beszélhetünk ilyenről – a pandémia idején, majd a következő évek kutatásai alapján fognak megtörténni. Arra is a későbbiekben fogunk választ kapni, hogy a digitális pedagógia mit tud kamatoztatni a majd két évig tartó rendkívüli oktatási állapotokból, mind a közoktatásban mind a felsőoktatásban.

Győre Géza